Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250, (212) 227-5251

РІК LXXXV. Ч. 265. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 6-го ГРУДНЯ 1978 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, DECEMBER 6, 1978 No. 265. VOL. LXXXV.

У НЮ ЙОРКУ ПОЧАВСЯ „ТИЖДЕНЬ СЛОВ'ЯНСЬКИХ КУЛЬТУР"

Ню Йорк. — У понеділок, 4-го грудня ц. р., тут в приміщеннях міської ратуші відбулося офіційне проголошення „Тижня Слов'янських Культур", в рамках якого відбудеться цілий ряд імпрез під спонзорством посадника Едварда Кача та міського Департаменту шкільництва. Імпрези влаштовують громадські організації понад десятка слов'янських груп.

Біля сотні осіб — представники білоруської, болгарської, хорватської, сербської, македонської, словацької, чеської, словінської, польської, російської, карпаторуської та української груп одержали спеціяльну проклямацію посадника Кача, що її після відчитання передав представникам Герберт Рікман, асистент посадника Ню Йорку. У проклямації, яка визначує дні від 4-го до 10-го грудня ц. р. „Тижнем Слов'янських Культур", зазначено великий вклад поселенців слов'янського роду у розвиток міста й цілої країни. У проклямації сказано, що „Ню Йорк є багатомовним і багатокультурним містом", а до цього значно причинились слов'янсько-американські громади. Г. Рікман, який вже кількакратно назвав себе „американцем українського роду", вручив проклямацію проф. Вірі фон Вірен Ґарчинській, яка координує імпрези пов'язані з „Тижнем Слов'янських Культур".

У дальшому п-і Ірма Бадільйо, представник губернатора Гю Кері, відчитала подібну проклямацію губернатора стейту Ню Йорк та передала його побажання успішного „Тижня". Опісля коротко промовляли: проф. Ґарчинська, п-і Фльоренс Джексон — директор Центру гуманістичних наук і мистецтва при Департаменті шкільництва, Дейвід Вайс — голова відділу чужих мов при цьому центрі і проф. Гарольд Сіґал з Колюмбійського університету. Серед письменних привітів наспіли листи від д-ра Збігнєва Бжезінського, спеціяльного дорадника президента Картера для справ крайової безпеки, і від теперішнього заступника губернатора стейту Ню Йорк, п-і Мері Крупсак. Проф. Ґарчинська заявила, що організатори „Тижня" сподіються привіту від Папи Івана Павла II.

У склад української групи входили: сестра Мартин, ЧСВВ — директорка Академії св. Юра, д-р Зірка Дерлиця — учителька Академії, д-р Ярослав Падох — голова НТША, д-р Олександер Соколишин — представник Т-ва Українських Бібліотекарів в Америці, п-і Олена Процюк — Окружна Рада СУА, п-і Ірина Стецура з дочкою Меланією, п-і Наталія Рибак — Український Музей та учні Академії св. Юра — Аскольд Винників, Ліда Бабухівська, Олег Островський, Дануся Пліщак і Ярослав Доляк.

У церемоніях проголошення „Тижня" рівнож взяла участь п-і Камілля Гук-Смородська; яка репрезентувала губернатора Ню Джерзі Брендана Бирна, а Етнічну Дорадчу Раду губ. Бирна репрезентував д-р Віталій Кіпель.

У заключному слові Г. Рікман висловив сподівання, що в майбутньому інші міста і стейти Америки викажуть відповідну ініціятиву у відміченні слов'янських громад за їх вклад в розбудову країни та творення тривалих культурних вартостей.

У МОСКВІ ВІДБУВАЮТЬСЯ НАРАДИ ЩОДО ТОРГІВЛІ ПОМІЖ ЗСА І СССР

Секретар скарбу ЗСА Майкел Блюменталь (справа) під час зустрічі з прем'єром Алексеєм Косигіним (зліва) в Москві.

Москва. — У понеділок, 4-го грудня, сюди прибуло дві делеґації із ЗСА на переговори в справі поширення торгівлі поміж ЗСА й СССР у цілях встановлення кращих відносин поміж цими двома надпотугами. Урядову делеґацію ЗСА очолюють секретар скарбу Майкел Блюменталь і секретар торгівлі Хуаніта Крепс, а доручення президента Джіммі Картера на її виїзд до Москви мало б означати його намір злагіднити обмеження на експорт деяких продуктів до СССР. Це перша делеґація високих урядовців ЗСА, якій президент Картер дав дозвіл на відвідини СССР за час від минулого літа, коли він встановив деякі обмеження в торгівлі з СССР та відкликав запляновані поїздки кількох делеґацій як протест проти арештів і засудження дисидентів.

Речники уряду ЗСА підтвердили, що новий жест президента Картера в бік Москви є своєрідним „сиґналом", що ЗСА зацікавлені поширенням торговельних зв'язків з СССР, але тільки в рамках загального покращання відносин поміж цими двома країнами. Крім цього, урядові чинники ЗСА добачають у цій новій спробі през. Картера заходи для приспішення підписання договору в справі обмеження стратегічного атомового збросння САЛТ II. Вони підкреслюють, що президент Картер дав наказ американській делеґації вести переговори „дуже обережно", без жадних зобов'язань. Лист президента Картера до Леоніда Брежнєва, що його мав вручити совєтському лідерові М. Блументаль, мав бути написаний в такому ж „дусі обережности".

У цей сам час в Москві відбуватимуться наради представників неурядової Ради торговельних і економічних справ поміж ЗСА і СССР, яка є особливо зацікавлена в поширенні тор-

(Закінчення на стор. 4)

ЧАУШЕСКУ ЗАКЛИКАЄ ДО „СОЦІЯЛІСТИЧНОЇ ЄДНОСТИ"

Букарешт, Румунія. — Румунський президент Ніколаі Чаушеску, виступаючи в кінці минулого тижня перед кількатисячною публікою на відзначення 60-річчя об'єднання Румунії, закликав усіх комуністів до „соціялістичної єдности". Як вказують аналітики, цей заклик виглядав як жест в бік Москви і намаганням злагіднити дещо напружені відносини між Румунією і Совєтським Союзом після того, як румунська делеґація на конференції держав Варшавського Пакту категорично відмовилась збільшити свій оборонний бюджет і підпорядкувати свої військові частини спільному командуванню.

Цей, уже п'ятий з черги виступ Чаушеску від часу загострення відносин між Букарештом і Москвою, все одно не можна вважати капітуляцією, — кажуть політичні спостерігачі, — бо Чаушеску покищо не зрезиґнував з жадних раніше проголошених ним в Москві позицій і пізніше схвалених в Букарешті Центральним Комітетом Комуністичної партії, Політбюром і опінією народу.

Західні дипломати прийшли до висновку, що він, висказавши свою думку на конференції Варшавського Пакту і діставши підтримку власної партії і народу, вирішив тепер застосувати примирливу тактику. У своїй тригодинній промові, яку передавано телевізійною сіткою, Чаушеску ще раз підтвердив, що Румунія не піде шляхом систематичного підвищування військових бюджетів, бо це унеможливило б реалізацію пляну розбудови господарської системи.

В інших справах він стоїть на становищі, що „кожний нарід має право сам визначувати свої шляхи у політиці, без вмішування зізовні". Засуджуючи совєтську вимогу щодо інтеґрації військових частин і включення військових з'єднань держав-членів Варшавського Пакту під єдине командування, Чаушеску заявив, що „румунська армія" ніколи не буде підпорядкована чужим генералам". Рівночасно з тим президент Чаушеску вияснив, що румунське командування далі готове співпрацювати з державами Варшавського Пакту, а румунський уряд працюватиме в напрямі солідарности між „соціялістичними країнами".

Слухачі оваційно вітали заяву Чаушеску, що жадні держави не повинні держати свого війська в чужих країнах чи розбудовувати військові бази на інших територіях. Він також суґерував створити демілітаризовану зону в Центральній Европі. Промова Чаушеску була переплітувана заявами про румунську незалежність, а слухачі 30 разів стоячи оваційно вітали Президента.

Чаушеску також не передбачує зміни у закордонній політиці Румунії, головно щодо співпраці з Китайською Народною Республікою, Ізраїлем й іншими державами, включно з країнами Заходу. Партійна газета „Сціntенія" надрукувала цілу сторінку привітів з нагоди національного свята. Між привітами, на видному місці, поміщено телеграму від Гуа Куо-фенґа, теперішнього голови китайської Комуністичної партії і прем'єра уряду КНР який три місяці тому відвідував Румунію, Югославію і Іран. Від Совєтського Союзу привіту не було.

Немов оправдуючи вимогу Москви щодо підвищення оборонних бюджетів Варшавського Пакту, совєтське пресове агентство ТАСС твердить, що це, мовляв, крайня конечність, бо „західні сили намагаються знищити політику детанту". До справи Румунії і виступів Чаушеску Совєтський Союз досі ще не зайняв виразного становища. Західні дипломати в Москві вважають, що совєтські чинники мабуть не мають іншої альтернативи тільки промовчати справу Румунії, бо всякий виступ проти Чаушеску сьогодні міг би цілком послабити вже і так захитані відносини між СССР і Заходом. Чаушеску знає про це, — твердять дипломати, — і використовуючи теперішні переговори про обмеження стратегічної зброї, хоче якнайбільше скористати з цієї ситуації.

У Бріджпорті відбудеться програма присвячена правам людини

Посадник Бріджпорту Джон Манданісі підписує проклямацію Дня Прав Людини в присутності делегації Коаліції Великого Бріджпорту в Обороні Прав Людини в СССР. В другому ряді (зліва): Діяна Горстейн, Тереса Трайніс, сестра Тереса Кирлі, Едвард Крішнер, Рома Гайда.

Бріджпорт, Конн. (Р. Г.). — У неділю, 10-го грудня ц. р. о год. 7:30 вечора в Джювіш Коммюніті Сентер, 4200 Парк евеню в Бріджпорті, Коннектикат відбудеться головна програма на тему: „Права людини: основа людського існування". Спонзорами цієї всегромадської програми є Коаліція Великого Бріджпорту в Обороні Прав Людини в Совєтському Союзі.

Головним доповідачем на цьому вечорі буде д-р Мартин Абенд, відомий на терені Ню Йорку й околиць телевізійний коментатор і доповідач. Д-р Абенд — це також професор політичної географії в Джерзі Сити Стейт коледжі і віддавна цікавиться правозахисним рухом у СССР. У програмі заплановано вручити Почесні Грамоти Миру всім членам Гельсінкських груп, хоча би у їх відсутності: вірменській, грузинській, литовській, російській та українській.

Окремим пошануванням вечора буде також особливе Пропам'ятне Відзначення співзасновника Бріджпортської коаліції та відданого промотора захисту прав людини в Україні, покійного інж. Мирослава Стахова.

Крім головної програми на цей вечір коаліція визначила дні від 3-го до 11-го грудня, як Тиждень Прав Людини.

В цьому часі запроєктована виставка „Винищування Релігії у СССР" в бібліотеці університету Святого Серця при Парк і Джефферсон. Бібліотека є відкрита кожного вечора до год. 10:30, крім п'ятниці і суботи. На виставку спроваджено 10 афішів офіційного видання совєтським урядом на поборювання релігії та віроісповідань.

У понеділок, 11-го грудня відбудеться збирання крови від 1-ої до 6-ої год. пополудні в централі Американського Червоного Хреста в Бріджпорті. До цієї акції приєднався місцевий, недавно створений, Комітет Оборони Прав Людини в Україні, який збиратиме зголошення кроводаровців серед української громади. П-і Рутен Цап, член українського оборонного комітету, очолює український сектор у координованому зусиллю збирання крови в Бріджпорті з нагоди тижня Права Людини: Основа Людського Існування. Щоб ця акція була успішна, конечно буде збирати зголошення наперед на те, щоб Червоний Хрест зміг приготовити відповідне число персоналу.

Координатором Тижня Прав Людини є п-і Рома Гайда, яка репрезентує Відділ УККА Бріджпорту в Коаліції. Як раніше вже згадано, почерез св. п. інж. Мирослава Стахова, довголітнього будівничого української громади, як голови місцевого Відділу УККА та активного члена ряду інших почннів — місцевий Відділ УККА був співзасновником міжнаціональної та міжвіроісповідної коаліції. Її складові члени є такі: Американсько-Литовська Громада, Інтернаціональний Інститут Стейту Коннектикат, Лицарі Литовщини, Об'єднана Рада Жидів, Пастирство Соціяльних Справ при римо-Католицькій Дієцезії Бріджпорту, Рада Церков Великого Бріджпорту, Юдейсько — Християнська Асоціяція Жінок Дірфілд Каунті та Український Конгресовий Комітет, Відділ Бріджпорт.

Крім запрошень, які були вислані особливим гостям на головну програму Права Людини: Основа Людського Існування, в неділю, 10-го грудня, 7:30 вечора в Джювіш Комюніті Сентер, усе громадянство є запрошене, щоб взяти участь у цьому ж вечорі.

У Ню Йорку відбудуться організаційні наради УНС

Ню Йорк. — У п'ятницю, 8-го грудня ц. р., о год. 7-ій вечора тут в Українському Народному Домі (кім. 22) при 2-ій евеню відбудуться чергові організаційні наради представників Відділів Українського Народного Союзу міста Ню Йорку й околиці. Окружний Комітет Відділів УНС, президію якого очолюють головний радний Микола Хоманчук — голова, Михайло Юзенів — секретар і Василь Цюпа — касир, інформує, що в нарадах, темою яких буде перевірити дотеперішню організаційну кампанію, застановитися над підготовою Ювілейного бенкету з нагоди 85-річчя „Свободи", 45-річчя „Українського Тижневика" і 25-річчя „Веселки" і обговорити інші важливі союзові справи, — візьмуть участь головні урядовці УНСоюзу, представники Відділів, конвенційні делеґати та зацікавлені члени.

З огляду на важливість справ, які будуть обговорені на нарадах, Окружний Комітет закликає представників усіх Відділів Округи взяти участь, вислухати інформацій головних урядовців і бути співучасниками рішень для добра УНС.

КІССІНДЖЕР ЗАТУРБОВАНИЙ ДОЛЕЮ ДЕТАНТУ

Західній Берлін. — Колишній державний секретар ЗСА, д-р Генрі Кіссінджер, виступаючи тут на пресовій конференції в неділю, 3-го грудня ц. р., у зв'язку з його поїздкою до Західньої Німеччини, висловив глибоке затурбовання майбутністю політики детанту у світлі послаблення позицій Заходу і зростаючої мілітарної загрози з боку Совєтського Союзу для інших країн світу. Він зокрема гостро засудив встрявання Совєтського Союзу у внутрішні справи країн африканського континенту.

„Детант не може заступити сили волі", — остерігав Кіссінджер. „Ми не можемо дозволити собі на послаблення, а опісля казати Совєтському Союзові, щоб він не вживав детанту для використання цього послаблення".

Виступаючи попереднього дня на конференції міжнародних відносин т. зв. Аспенського Інституту, Г. Кіссінджер обороняв концепцію політики детанту, стверджуючи, що ЗСА і СССР „повинні стреміти до послаблення напружень, бо відповідальні лідери заледве чи можуть рискувати нуклеарною війною".

У дальшому Кіссінджер висловив обвинувачення в бік СССР за висилку „військових з'єднань з Куби" до країн Африки, в яких і без того ситуація сильно напружена. Він сказав, що слід відмежувати ситуації, де „одна сторона встряває у військові конфлікти, а друга, тобто, ЗСА і Захід в загальному, обмежена до фінансової допомоги".

Кіссінджер висловив негодування з теперішнього становища уряду ЗСА в справі прав людини, який уважає цю проблему „інтеґральною частиною" закордонної політики ЗСА. Кіссінджер твердить, що таке ставлення справи неправильне. „Я волів би, щоб ці питання були полагоджені приватними шляхами, щоб не понижувати іншу потугу та утруднювати проґрес".

Під час свого перебування в західній частині цього поділеного міста, Кіссінджер промовляв на прийнятті, що його влаштував в його честь посадник Західнього Берліну Дітріх Штоббе та відвідав деякі квартали міста. У дорозі до Берліну Кіссінджер відвідав Бонн і відбув тригодинну розмову з канцлером Гельмутом Шмідтом.

Китай пропонує розв'язку щодо питання Тайвану

Пекін. — Заступник прем'єр-міністра Китайської Народної Республіки, Тенґ Гсіао-пінґ, заявив, що в намаганнях „привернути Тайван до материка", уряд КНР робитиме все можливе, щоб задержати на тому острові існуючий життєвий рівень, а під час передбаченого природного переміщення населення враховуватиме також дещо відмінну політичну систему Тайвану. „З'єднані Стейти Америки зможуть вдержувати й далі свої торговельні зв'язки з Тайваном, подібно як це робить Японія", — заявив Тенґ в інтерв'ю, в якому він намагався основно обговорити справу прилучення Тайвану до КНР. Одиноке зобов'язання, яке може на себе взяти уряд КНР, це врахувати існуючу дійсність на острові і не старатися змінювати її силою. У ніякому випадку Китай не погодиться на всі американські умови, а зокрема щодо ґарантії про незастосування сили супроти Тайвану. Тенґ раніше повторив три передумови до підписання американсько-китайської угоди про нав'язання дипломатичних зв'язків, а саме: відтягнення усіх військових сил ЗСА з острова,

(Закінчення на стор. 3)

В Ірані заворушення продовжуються

Теґран. — Протягом останніх кількох днів в столиці Ірану та інших містах цієї азійської країни відновилися протиурядові акції, зокрема зудари лівих і правих демонстрантів з поліціянтами і військовими з'єднаннями, а в понеділок, 4-го грудня, працівники нафтової індустрії, яка є підставою економіки Ірану, шляхом сповільнення робітничого темпа і страйками зменшили на 30 відсотків видайність нафтових джерел.

У Теґрані члени лівих фракцій з кулеметів і ґранатами заатакували поліційну станицю, вбиваючи одного поліціянта і поранивши кілька інших. В інших іранських містах теж дійшло до збройних зударів між лівими демонстрантами і правими мусулманами з одного боку та поліційними і військовими частинами з другого.

Хоча кільканадцять днів тому встановлений шахом Мохаммедом Різою Паглеві військовий уряд спонукав страйкуючих робітників нафтової індустрії повернутися до праці, як теж припинив напади з боку лівих і правих угруповань, то протиурядові демонстрації відновилися в кінці минулого тижня, а в понеділок, 4-го грудня, знову дійшло до збройних сутичок і страйку нафтовиків.

МИСТЕЦЬКІ ОДИНИЦІ ОСУМА З НЮ ЙОРКУ ВИСТУПЛЯТЬ З ГОСТИННИМ КОНЦЕРТОМ В МОНТРЕАЛІ

Дівочий хор „Жайворонки"; диригент проф. Л. Стругацький; акомпаньятор Соня Шереґ

Ню Йорк, Н. Й. — Управа Осередку Спілки Української Молоді ім. ген. хор. Тараса Чупринки в Ню Йорку, що її вже довгі роки очолює відомий сумівський і громадський діяч, культурно-освітній референт у Крайовій Управі Корнель Василик, інформує, що мистецькі одиниці цього Осередку, — великий 50-членний дівочий хор „Жайворонки" під диригентурою проф. Лева Стругацького і акомпаньяменті Соні Шереґ, танцювальний ансамбль „Верховинці" під керівництвом хореографа Олега Гензи, солістка хору Оля Гірняк і конферансьє Оля Шкафаровська-Рудик, — цієї суботи, 9-го грудня ц. р. виступлять з гостинним концертом в Монтреалі,

(Закінчення на стор. 3)

Нюйоркський Комітет протестує проти поведінки поліції під час маніфестації

Ню Йорк. — „Як організатори походу і маніфестації з нагоди Третього Конгресу СКВУ в Ню Йорку, ми висловлюємо гострий протест проти брутальної й неоправданої поведінки нюйоркської поліції та вимагаємо офіційної перевірки та евентуальних дисциплінарних заходів проти відповідальних за це членів вашого департаменту", — сказано в листі до Роберта МекҐуаєра, комішенера нюйоркської поліції, що його з рамени Комітету Об'єднаних Американсько-Українських Організацій (Метрополітальний Відділ УККА) підписали його голова інж. Євген Івашків та містоголова д-р Аскольд Лозинський. Лист датований 30-го листопада ц. р., а копії Комітет вислав до посадника Ню Йорку Едварда Кача і до голови Міської Управи п-і Керол Беллямі.

У листі обширно описано похід вулицями міста Ню Йорку в пополудневих годинах у неділю, 26-го листопада ц. р., негайно після закінчення III Конгресу СКВУ, а опісля демонстрацію біля будівлі совєтської місії до Об'єднаних Націй при 67-ій вулиці й Лексінґтон евеню та незрозумілу для організаторів й учасників атаку поліції вже після закінчення демонстрації. У листі зазначено, що раніше з-посеред рядів демонстрантів таки дійсно впало кілька яєць і „фаєркрекерів" на брук Лексінґтон евеню поза барикади поміж ряди поліціянтів, які тоді не зареаґували на це. Щойно біля 45 хвилин пізніше, вже після того, як більшість учасників Маніфестації розійшлись, — сказано в листі, — поліціянти окружили бльок

(Закінчення на стор. 4)

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

РЕДАГУЄ КОЛЕҐІЯ У СКЛАДІ (поазбучно):
Любов Коленська, Володимир Левенець, Зенон Снилик (тепер виконуючий обов'язки голови Колеґії), Василь Тершаковець і Євген В. Федоренко.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Далі обдурюють

Рада Міністрів СССР, очевидно з дозволом Політбюра і Центрального Комітету КПСС та з апробатою Леоніда І. Брежнєва, генерального секретаря ЦК КПСС і голови Президії Верховної Ради СССР, повідомила населення Совєтського Союзу, що в недалекому майбутньому, тобто починаючи вже з початком 1979 року буде значно підвищена продукція товарів широкого вжитку, до яких зараховуються також харчові продукти, недостачу яких постійно відчуває населення СССР, починаючи таки від самого приходу до влади комуністів.

Невідомо, однак, як тим разом задумують комуно-московські імперіялісти обдурювати власне населення,бо в офіційних звідомленнях і державній статистиці помічається систематичне зменшення продукції товарів широкого вжитку, до чого зрештою признавалися у виступах перед Верховною Радою СССР не тільки голова „Госпляну" Ніколай Байбаков, вказуючи на цілий ряд недоліків у совєтській господарській системі, але також сам совєтський диктатор Леонід Ілліч Брежнєв, який, виступаючи 27-го листопада ц. р. на сесії Центрального Комітету КПСС, критикував і обвинувачував не тільки Байбакова і його плянувальну комісію, але також інші міністерства, які причетні до продукції товарів широкого вжитку, що ними, він, Брежнєв, вже давно обіцяв забезпечити совєтських громадян. Для прикладу Брежнєв навів навіть два випадки розбудови індустріяльних комплексів в місцевості Находка, один з яких вже будується 12, а інший 17 років. Такі „темпи", на думку Брежнєва, дуже сповільнюють продукцію якраз тих товарів, на які чекає населення.

Деякі західні спеціялісти видвигають запитання: чому саме тепер совєтські верховоди признаються до неуспіхів, обіцяють виправити помилки і черговий раз намагаються обдурювати власне населення, обіцяючи йому всі „блага на землі", якщо не в кінці 10-ої то бодай на початку 11-ої п'ятирічки, яка почнеться в 1981 році?

Політичні аналітики, враховуючи зміни, які недавно зайшли в Кремлі, стверджують, що совєтські обіцянки, „сповідь" Байбакова, критика Брежнєва й виступи інших совєтських верховодів на сесії Верховної Ради СССР, мають,без сумніву, політичний характер і передбачають, що за сповільнення продукції товарів широкого вжитку обов'язково „полетить чиясь голова", не враховуючи голови Мазурова, який ніколи не втішався особливою ласкою в Брежнєва, помимо його заслуг перед „батьківщиною". Треба ж ратувати захитаний престиж диктатора і совєтські пропаґандисти вдались до старих методів обіцянок, хоч знають, що вони далекі від дійсности, а тим більше від здійснення.

Про недолугість совєтської економічної системи пише, до речі за „Правдою України", відомий американський журнал „Ю. С. Нюз енд Ворлд Ріпорт" з 4-го грудня ц. р., інформуючи, що сотні мільйонів рублів „ржавіють" на залізничних станціях. Тисячі вагонів стоять на рейках і їх ніхто не розвантажує 10 і більше місяців після прибуття; тонни цементу лежать не розвантажені на станціях рік і більше; на рейках біля Одеси 30 000 тонн різних товарів не розвантажені, а львівські станції переповнені вагонами з харчами, які комусь призначені, але ними ніхто не цікавиться. „Правда України" при тому стверджує, що такий стан треба пояснити браком транспортації, якою користуються підприємства. Політичні спостерігачі й економісти вбачають причину в „бюрократичній інертності", в нездібності і неефективності самої системи, яка не спроможна розв'язувати складних питань модерного господарства.

Сімдесятилітні дідугани з Політбюра знову тепер вхопилися за сталінську методу обдурювання власного населення, боячись вводити будь-які реформи в економічну систему. Це також одна із вказівок розкладу комуно-московської імперії.

М. Платковський

МОСКОВСЬКІ ПАЛЬЦІ В ІРАНІ

У нашій статті, видрукованій у „Свободі" 5-го жовтня ц. р. п. н. „Кемп Дейвід — і що далі?", ми висловили думку, що Кемп Дейвід — це ще не кінець труднощів на Близькому Сході і що ця справа — це не „єдиний клопіт, що його мають ЗСА, як світова потуга з провідною ролею у західньому світі". Ми назвали Етіопію й інші африканські держави, вважаючи їх побіч різних країн в Азії і Латинській Америці „невральгічними пунктами", що їх творить чи їх використовує Москва для поширювання своєї гегемонії в світі.

Поминаючи те, що Кемп Дейвід ще не дав остаточних додатніх наслідків, не пройшло й місяця, як маємо новий невральгічний пункт: Іран. На цю країну вже віддавна ласим оком споглядає Москва. Іран має велике значення, як продуцент нафти і як доступ до Індійського океану.

Правда, заворушення в Ірані ніби не з комуністичного джерела: їхнім промотором є радикальні магометанські кола. Може до них спричинилися й різні недоречні потягнення Шаха, який хоч і розпочав впроваджувати у життя різні реформи, але робив це авторитарним способом. Але з цих заворушень відразу скористалися комуністичні кола в Ірані, прилучившись до заворушень, спрямованих на повалення влади Шаха. І виходить парадокс: що мають спільного комуністи з радикально-релігійною течією в Ірані? Але цей парадокс тільки позірний, бо комуністам і Москві йдеться лише про те, щоб використати будь-яку нагоду для послаблення якоїсь країни, після чого можна пробувати захопити владу у свої руки. І тут не допоможуть ніякі заяви іранських магометанських провідників, що вони, мовляв, нічого спільного з комуністами не мають. Це, правдоподібно, так.Але якщо Шах не втримається, якщо в Ірані запанує стан, подібний до громадянської війни, то в такій ситуації комуністична меншість може бути тією силою, яка таки прийде до влади. В цьому комуністи є справжніми майстрами.

Як не ставитися до режиму, на чолі якого стоїть Шах Ірану, але цей останній є приятелем Заходу. Втрата іранської нафти і ще більше доступ СССР до Індійського океану — це був би великий удар для західнього світу. І тому не диво, що ЗСА заявили свою симпатію до Шаха і запевнили йому свою приязнь. Тільки приязнь, заявляючи одночасно, що вони не збираються якимсь способом втручатися у внутрішні справи Ірану.

Але Москва теж не мовчить: вона вже проголосила, що рішуче спротивиться всяким намаганням втручатися у внутрішні справи Ірану. Навіщо такі заяви, якщо ніхто не збирається застосовувати таке втручання?! Чи не є це спроба виправдати наперед своє власне втручання? Втручання, звичайно, не безпосереднє. Тут Москва є теж майстром, щоб безсоромно проголошувати свою повну „невинність" при всяких нагодах. Чи це вона окупувала Чехо-Словаччину? Та звідки—це самі чехо і словаки попросили її прийти їм з допомогою. Чи це вона встановила комуністичний режим в Анголі? Та ні, це кубинські війська щось там вчинили на власну руку. І так скрізь і завжди!

У випадку Ірану теж легко знайдуться якісь іранські кола, які будуть просити СССР прийти їм з допомогою, або з'являться якісь наємники, кубинці чи інші, які знову виконають те, що потрібне Москві.

У той час, як у Москві гарячково розважають різні пляни, щоб проковтнути нову жертву, на Заході мріють про домовлення з СССР і покладають надії на САЛТ-ІІ, який Москві — при неможливости контролювання її зброєнь, нічого некорисного принести не може, але теж не дасть ніяких користей для легковірного Заходу. Захід буде так довго програвати у стосунках зі Сходом, як довго він буде надіятися, що з Москвою можна домовитися.

Свят-вечірня трапеза в Менор Джуніор коледжі

Щорічна українська Свят-вечірня трапеза відбудеться у їдальні Менор Джуніор коледжу в Дженкінтавні, Па., в неділю, 17-го грудня ц. р., о год. 6-ій вечора.

Святкування пічнуться різдвяним привітом і розлаченою просфори,відтак слідуватиме спільна Свят-вечеря.По Вечері відбудеться програма різдвяних колядок.

Заряд коледжу щиро запрошує батьків, рідню, знайомих, приятелів і всю українську спільноту прибути на цю Вечерю, щоб спільно заколядувати та спожити українські святочні страви за спільною трапезою.

Квитки по сім і пів доляра можна набути, звертаючись на адресу: Менор Джуніор Коледж, Різдвяна Свята Вечеря, Дженкінтавн, Па., 19046, або зателефонувати на число 885-2360. Попереднє замовлення проситься присилати найдалі до 8-го грудня ц. р.

Дмитро Григорчук

УКРАЇНСЬКА КРЕДИТОВА КООПЕРАЦІЯ І ЇЇ ПЕРСПЕКТИВИ

В останніх кільканадцяти роках технічні науки пішли таким темпом вперед, що майже неможливо схопити їх цілість. Людина опинилась на місяці, технічна комунікація з далекими міжпланетарними просторами з казки перейшла у дійсність. Ще не так давно багатство світу міряли земними добрами, сьогодні їх міряють атомовою енерґією та компюторськими удосконаленнями... Економічні засоби та їх примінення стають мірилом не тільки буття людини, але й всякого плянування, а передовсім політики. В ЗСА, які на сьогодні економічно і технологічно являються передовою силою у світі, світ фінансів, велитенські корпорації мають не абиякий вплив на політику уряду. Правда, згідно статистичних даних, ці великі корпорації в загальній продукції займають лише 50 відсотків, а решта — це індивідуальні -приватні підприємства, але зате вони (корпорації) дають 90 відсотків усієї продукції та затруднюють 90 відсотків працівників-робітників.

Економічний ріст, без технічних удосконалень, у такому швидкому розвитку є дослівно можливий. У цьому складному процесі розвитку економіки не залишається позаду і банкова система, яка має за собою дуже давню і довгу історію. Пригадаймо, що ще в старовинному Вавилоні, в Єгипті і в Греції існували, подібні до сьогоднішніх, сейфи-схорониша, в яких переховували дорогоцінності. В старовинному Римі ще в 210 році перед Христом існували на Форум Романум окремі місця для виміни грошей, а перший банк, подібний до сьогоднішніх банкових інституцій, постав у Венеції в 1587 році, тобто тому 400 років. Перший реґулярний банк в Америці (Бенк оф Норт Амеріка), зачартерований Конґресом, був заснований у Філядельфії ще у 1782 році, і з того часу виросла їх велика мережа, а за визначенням енциклопедії — завдання цих банків є „купно і продаж грошей".

Пригадуючи ці всі більш-менш відомі факти, варто призадуматися над питанням: яке ж місце і яке завдання українських кредитових кооператив, якими ми, від приблизно трьох десятків літ, стараємось охопити нашу зорганізовануб спільноту. Що на сьогодні уявляє собою наша кооперація і де ми стоїмо у цій невловимій системі американської економіки?

Американська кредитова кооперація відносно дуже молода: їй не більше як 50 років, а якщо йдеться про північно-американський континент, то перші кредитові кооперативи постали в Канаді, а згодом в ЗСА. На сьогодні американська кооперація нараховує приблизно 23 тисячі кредитівок (стейтових і федеральних). Всі вони об'єднані в окремих стейтах і творять т. зв. Ліґи, а всі разом вони зорганізовані в одну центральну кооперативну організацію КЮНА (тобто Кредіт Юніон Нешенел Ассосієйшен), яка заступає їхні інтереси перед американським урядом і дає своїм членам потрібні поради.

З приємністю і гордістю мусимо підкреслити, що у згаданій системі є і ми, українська кредитова кооперація. З гордістю тому, що ми єдина, на етнічнім принципі зорганізована одиниця, входимо у склад тих 23-ох тисяч американських кредитових кооператив. Наші перші піонери-кооператори об'єднали у 1957 році 7 кооператив під назвою ТУК (Т-во Української Кооперації), а згодом, у 1967 році, ми перемінили цю назву на ЦУКА (Централя Українських Кооператив Америки), яка об'єднує сьогодні 32 кредитові і три інші (споживчі чи видавничі) кооперативи з приблизно 40 тисяч членами та 120 мільйонами майна. Моттом нашої кооперації є: „Не для зиску, а для услуг членам", тобто не „купно і продаж грошей", а допомога українській людині у її фінансових справах чи потребах.

Не легке завдання, щоб підрахувати сьогодні скільки мільйонів долярів наші кооперативи на протязі свого 25-річного існування позичили своїм членам на їхні першої ваги потреби і то в випадках, коли американські банки були б відмовились від цього, не кажучи вже про сотні тисяч долярів пожертвованих на наші українські церковні, національно-культурні та інші важні цілі.

Треба також підкреслити, що з ростом (і то потужним в останніх роках) американської кооперації, ми теж не тільки ростемо, але користуємось цілим рядом уліпшень-удогіднень, які дає ця кооперація своєму членству. Ми маємо на увазі чекові конта, відкритий кредит, 30-річний мортґедж тощо, тобто наші послуги проґресують відповідно до потреб часу. Ми — українська зорганізована кооперація — в цьому відношенні зовсім не залишаємось позаду банків чи подібних щадничо-позичкових кас, а навпаки даємо нашому членству куди більше. Ми не є обложені податками, не є обмежені щодо висоти дивіденди. Ба, що більше, кожний член кооперативи дістає безплатне життєве забезпечення.

Врешті кілька слів про перспективи нашого даль-

(Закінчення на стор. 4)

Ф. Любинецька

УКРАЇНСЬКЕ ШКІЛЬНИЦТВО НА ТЛІ ПРОБЛЕМ В АМЕРИКАНСЬКИХ ШКОЛАХ

II

Із усіх цих видів шкіл, тільки українські католицькі школи, які крім предметів українознавства, виконують програму державних шкіл, можемо поставити поруч державного шкільництва. А тому, що ці школи, як уже згадано, діють в системі американського католицького шкільництва, то не від речі буде згадати й про те шкільництво.

Перевірка шкільної системи парафіяльних шкіл у Ню Джерзі виказала, що католицькі школи мають на 17 пунктів вищий рівень навчання, ніж державні школи. ("Vital speaches", квітень 1, 1978, ст. 360-363).

Обслідування знову ж католицьких середніх шкіл у Вашінгтоні, Чікаго і Детройті показує також вищий рівень навчання ніж середні державні школи, доказом чого є, що 60-70 відсотків випускників без труднощів переходить на дальші студії до коледжів. ("Vital spreaches", ст. 363, квітень, 1, 1978).

Звичайно, крім католицьких шкіл ще цілий ряд інших американських приватних шкіл мають високий рівень навчання.

Із гордістю треба ствердити, що українське католицьке шкільництво має ще вищий рівень навчання. Коли оцінкою високого рівня є відсоток абсольвентів середніх шкіл, які переходять на вищі студії в університети, то як приклад візьмемо українську католицьку Вищу школу Непорочного Зачаття в Детройті. Згідно зі звітом дирекції за червень 1978, 85-90 відсотків випускників тієї школи вступає без затримки на вищі університетські студії. Багато з них одержує американські стипендії, а 43 учнів на всіх 135 є на листі почесних учнів середніх шкіл. Одним із чинників, які підвищує рівень навчання у католицьких наших школах є українознавство 5 годин тижнево (одна год. денно), яке дає учням ширший розгляд.

А тепер пригляньмося одноденному **українознавчому** шкільництву. Та перш за все треба ствердити, що це школи додаткові, надобов'язкові, як для дітей, так і для батьків. І як одні, так і другі мусять переборювати певні труднощі технічного і психологічного порядку, щоб включитися в довгорічний обов'язок ці школи удержувати і до них учащати.

А однак, ці школи вже 30 років існують. І хоч у тому часі наступила зміна поколінь, то це в основному не заважило на нашому шкільництві. Сталося це завдяки ревній здисциплінованости нашої громади, чи якомусь вийнятковому почутті приналежности до свого кореня сьогочасних батьків нашої молоді, деколи народжених уже в Америці, видатній, часом навіть непосильній праці учителів і більшому, ніж в інших етнічних групах впливові батьків на своїх дітей.

Як уже згадано, навчання в цих школах триває між 8-12 роками. Предметами навчання є: релігія, українська мова, українська література, українська культура, історія, географія, 5-6 год. кожної суботи, 33-35 субот в році.

Не раз і не два ці школи ставали предметом критики з боку нашої громади, що вони себе не зовсім виправдують. Та як воно не було б, мабуть немає ніодної української дитини, яка закінчила б будь-яку українську школу і не вміла б назвати головних постатей з української історії, літератури чи культури.

Інша справа українська мова в слові і письмі. В умовах поселень поза материком, це справа не дуже то легка. Вдержання української мови у сьогочасної дітвори і молоді (друге покоління в ширшому значенні за проф. Всеволодом Ісаєвим, відомим нашим соціологом), залежить не тільки від самої школи, але й від багатьох інших чинників, в першу чергу від родинного дому, а далі від наставлення до української мови тієї нашої громади, в руках якої живе наше політичне суспільне і культурне життя. Бо українська католицька школа, хоч і вивчає обов'язково українську мову щоденно 1 годину (5 годин тижнево), то подає її тільки як один предмет в рамках державної програми. Знову ж українознавча школа має обов'язкову українську мову в усіх предметах, але тільки один раз в тиждень.

Отже, чи не забагато очікуємо від всіх наших українських шкіл і від обставин, в яких наші діти і наша молодь виростають. І тому з перспективи прожитих в Америці років нам приходиться ствердити, що українська мова житиме так довго в українській громаді, як довго житиме український дім і як довго пульсуватиме українське життя у нашій громаді.

Справа української мови в письмі ще важча. Вивчена мова мусить бути в постійному вживанні. Інакше вона забувається. Це можуть ствердити навіть і ці з нас, які колись добре володіли напр. німецькою мовою в слові і письмі, але відколи цієї мови не вживають, вже її забули.

Стільки про навчальний рівень наших шкіл.

[Продовження буде]

Микола Плав'юк

ДІЯ СКВУ У СВІТЛІ ПОТРЕБ УКРАЇНСЬКОЇ СПІЛЬНОТИ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ

(Доповідь на пленарній сесії III Конґресу СКВУ)

(1)

За нами 11 років праці керівних органів Світового Конґресу Вільних Українців, яка велась згідно з основними завданнями СКВУ, оформленими в нашому статуті та постановами і резолюціями попередніх Конґресів.

Висліди тієї праці та потреби нашої спільноти на близьке майбутнє, не вказують на необхідність зміняти чи то основні завдання СКВУ, чи ті принципові ствердження так вміло оформлені вже покійним ред. Іваном Сирником у 10-ти точках Національного Кредо, для українців поза межами України.

А якщо так, то дальша дія керівних органів СКВУ мусить мати на увазі, що СКВУ є найвищою установою суспільно-громадського життя української спільноти вільного світу з обов'язками координувати діяльність нашої організованої спільноти та репрезентувати її перед міжнародними і світовими установами.

Зміст діяльности керівних органів СКВУ, а в дальшому і цілої нашої організованої спільноти мусить віддзеркалювати кожночасні потреби, які випливають із нашого зобов'язання супроти українського народу в Україні та потреби української спільноти розпорошеної по різних країнах західнього світу, включно із зобов'язаннями, які наша спільнота має супроти країн свого поселення.

Згідно з тими загальними ствердженнями застановімся хоч над головними напрямними нашої дії на наступних 5 років.

Допомога поневоленому українському народові

Ця тема була окремо обговорена на цьому Конґресі, але я дещо з іншого аспекту хочу її насвітлити. У відміну від Першого і навіть Другого Конґресів — ми сьогодні є щасливі, що між нами є живі свідки і активні учасники активного руху спротиву в сучасній Україні. Вони більш безпосередньо і краще знають дійсні потреби зокрема тих, з якими вони ще так недавно ділили долю і недолю.

Вони відчувають на собі величезний тягар зобов'язань супроти тих, які залишились в Україні чи поза її територією і своїм примарним завданням ставлять собі обов'язки продовжувати акцію боротьби проти окупаційного режиму і допомогу залишеним там подругам і друзям.

Ми в цьому співзвучні з їхніми поглядами, бо це ж т завдання, які ми впродовж десятиліття проголошуємо. То логічний висновок з того — створити такі передумови, щоб вони спільно з нами, цілою нашою спільнотою, з її всесторонньою піддержкою могли гідно виконати ті преважні завдання. Саме СКВУ є тим форумом, з якого їхня дія може і повинна проходити і успішне переведення цього завдання дасть величезні успіхи як для допомоги нашому поневоленому народові, так і нам тут, як в нашій внутрішній, так і в зовнішній діяльності.

Якщо б події розвивались по тій самій лінії, як між Другим і Третім Конґресами, то можемо очікувати нових завдань на тому відтинку, до яких як організаційно, так і фінансово нам слід належно приготовитись. На жаль наші дотеперішні форми оборони політв'язнів, їхніх родин, чи тих які були видворені навіть проти їхньої волі поза межі України чи СССР вже не вистарчають. Мусимо шукати за новими, більш успішними, а тим самим і більш коштовними формами нашої дії.

Після основної дискусії над цим питанням, III Конґрес повинен схвалити окрему постанову про необхідність створення при Президії СКВУ окремої установи, комісії чи реферeнтури, яка б повністю віддалась цій специфічній справі. Вона може зватись Комісією оборони і допомоги поневоленому українському народові, але вона мусить повністю віддатись тій справі, мати потрібний апарат і фінансові засоби, а зокрема включити в свій склад визначних українських дисидентів, які є між нами, щоб в той спосіб заманіфестувати перед українським народом і перед західнім світом нашу солідарність з поневоленим українським народом, підкреслюючи той факт, що визвольну боротьбу провадить наш нарід на рідних землях, яка є виявом його бажань і аспірацій, а наша роля СКВУ є лише допоміжна.

Зберігання української національної ідентичности української спільноти у Вільному Світі

Всупереч всім песимістичним пророцтвам про закономірність відумирання таких спільнот як наша — треба ствердити, що українська спільнота вільного світу є жива, динамічна і проявляє тенденції і бажання бути собою.

Цим я зовсім не хочу твердити, що в нашому житті все гаразд, що ми не зазнаємо болючих ударів, але мимо них, питома вага нашої спільноти таки зростає. Вистарчає поглянути на суспільно-професійний профіль нашої спільноти, на ріст нашого церковного, наукового, господарського, культурного, громадського та інших відтинків життя, щоб переконатися в тому, що наша спільнота здобуває осяги. Навіть наш Конґрес з участю численних делеґаток і делеґатів з 4 континентів вказує на те, що наша спільнота не перестає бути собою. Але саме тому, на нас наложено важкий обов'язок — застановитись і знайти і на цьому відтинку одне головне завдання, яке б знаходило зрозуміння і піддержку цілої нашої спільноти. Це завдання мусить, в додатку до змагу наших сестер і братів в Україні, стати спільним знаменником, який всіх нас поєднає, або без якого всі ми, ціла наша спільнота втратимо свою національну ідентичність і тоді справді станемо перед можливістю заникання, а то й загибелі!

Тому, що я вірю в силу нашої спільноти, тому, що я переконаний, що вона бажає жити і бути собою, а тому я пропоную, щоб III Конґрес СКВУ доручив Президії Секретаріяту СКВУ підготовити і перевести не пізніше 1980 року окрему сесію Секретаріяту СКВУ з участю відпоручників всіх секторів нашого життя, присвячену основній аналізі питанню збереження і закріплення вживання української мови у всіх секторах життя української спільноти вільного світу.

Не думаю, що нам потрібна дискусія про те, що збереження української мови нашою спільнотою тут є ключем до її культурних і духових вартостей, є засобом для збереження тяглости нашої дії новими поколіннями і врешті решт є найбільш суттєвою відповіддю на русифікацію України і апелем до широких мас українського народу в Україні, за скріплення акції опору насильної русифікації України.

Так широко задуманий плян слід саме тепер приготовити, бо вже є початкові успіхи боротьби на мовному відтинку, є пригожі на те обставини в країнах нашого поселення, де назріває переконання, що одною з ознак назріваючого покоління буде його багатомовність.

Можна б наводити багато інших важливих проблем нашого життя, але немає, на нашу думку, кращого, а при тому важчого до переведення завдання нашій спільноті в майбутніх роках, як саме — боротьба за належне місце українській мові в житті нашої спільноти. І виразна постанова в цій справі повинна б допомогти всій нашій спільноті застановитись над тим, як дотеперішній досвід, успіхи і невдачі нам слід спільно проаналізувати для величезного зусилля в майбутньому.

За поселення і поглиблення людської бази нашої дії в країнах нашого поселення

Не маємо точних статистичних даних про українські поселення у вільному світі, на основі яких ми могли б подати який відсоток нашої спільноти є вже роджений поза Україною. Знаємо, що наша громада поза Україною поселилась приблизно 100 років тому, а остання масова еміграція закінчилась майже 35 років тому, то ж без страху за невелику помилку можемо припускати, що не більше 10-15 відсотків нашої громади становлять ті, які родились і виховались в Україні, а подавляюча більшість серед нашої спільноти — це уродженці в теперішніх країнах нашого поселення, або ті, які приїхали сюди зовсім малими дітьми і свою освіту та основний процес виховання проходили вже поза Україною.

Існує серед декого з нас помилкова думка, що ідейно і жертвенно в нашій громаді працюють лише ті, які родились в Україні, чим ми зразу засуджуємо нашу діяльність на невдачу, бо скорочуємо основну базу нашої дії майже десятикратно.

[Продовження буде]

Відбулася Патріярша академія в Коговзі

Коговз, Н. Й. (І. Д.). — Заходом місцевого Відділу Т-ва за патріярхальний устрій УКЦ у Коговзі відбулася Патріярша академія з приводу 15-річчя приїзду до Риму Блаженнішого Патріярха Йосифа І в неділю, 19-го листопада у залі парохіяльної школи. Церковний мішаний хор під проводом сестри Лаври проспівав „Отче наш" і „Блажен муж". Голова Відділу, п. В. Стадник, привітав гостя із Філядельфії, о. Т. Лончину з дружиною, духовника філії Українського Католицького Університету. Місцевий парох, о. митрат В. Андрушків, у вступному слові, підкреслив велич характеру патріярха і його життьову драму, що її переживав разом з українським народом на протязі 60-ох років. Відтак п-і У. Омеліінська прочитала поему Б. Стефанишина „Прозрій", присвячену Патріярхові. О. Тарас Лончина виголосив змістовну доповідь про 15-річчя патріярхального руху, що почався з приїздом Ісповідника Віри, Блаженнішого Кир Йосифа 10-го лютого 1963-го року до Риму. На II Ватиканському соборі 11-го жовтня 1963 року в імені цілої Української Католицької Церкви, він виголосив історичну промову з домаганням надати Києво-Галицькій митрополії гідність патріярхату. Далі згадав українських митрополитів, що брали участь у вселенських соборах. Берестейську унію підписав Київський митр. Михайло Рогоза як митрополит Києво-Галицький і всеї Руси. 8-го грудня 1963-го р. Блаженніший Йосиф заснував Український Католицький Університет у Римі, пізніше постали його філії в Буенос Айресі, Чікаго, Вашінґтоні, Філядельфії та в Монтреалі. 23-го грудня 1963-го року Східня Конґреґація видала декрет, що Києво-Галицький митрополит є Верховним Архиєпископом для всіх українських католицьких єпархій. II Ватиканський собор вирішив, що Верховний Архиєпископ має патріярші права 24-го грудня 1964 року голова ПУКЦ відбув тричі візитації цілої нашої діяспори. Відновив чин Студитів, заснував манастир „Студіон", іменував о. Л. Гузара митрофорним архимандритом, так само о. В. Поспішиля, іменував митратами о. Бутринського та о. В. Андрушкова. Затвердив конституцію ПУКЦ. За 15 років діяльности привернув давні права Української Церкви, відбув синоди наших владик. Українського католицького патріярхату ніхто вже не може заборонити. За 10 років Українська Помісна Церква святкуватиме 1000-річчя хрищення Руси-України.

П. В. Стадник подякував о. Т. Лончині за доповідь і труд, як теж і його дружині, наймолодшій нашій „імості" в Америці. Молитвою за Патріярха, що її відспівали всі зібрані, закінчено академію. Крім парохіян Коговзу прибули теж численно наші парохіяни зі сусіднього Трой зі своїм парохом, о. крил. О. Волянським.

МИСТЕЦЬКІ ОДИНИЦІ...

(Закінчення зі стор. 1)

Танцювальний ансамбль „Верховинці"; керівник О. Ґенза

Канада, з нагоди 30-річчя місцевого Осередку СУМ. Концерт відбудеться в Plateau Hall, 3701 Calixa Lavallee.

Дівочий хор „Жайворонки", який існує при Осередку СУМА вже 11 років, відомий українським громадам не тільки в ЗСА, але також в Канаді з його численних виступів в програмах національних свят чи самостійних контертів. Досі хором дириґували: проф. д-р Ігор Соневицький, св. п. інж. Роман Степаняк і проф. Лев Стругацький; акомпаньювали хорові: спочатку Тарас Левицький, Хризанта Зубрицька-Янґ, а тепер Соня Шереґ.

Танцювальний ансамбль „Верховинці" заснований 30 років тому і склад танцюристів вже багато разів мінявся. Це, однак, не спричинилося до зниження його мистецького рівня, бо хореограф О. Ґенза докладає усіх зусиль, щоб при всяких змінах була тяглість у праці. Міняються тільки люди, але не міняється тактика; не міняється зміст. Навпаки, ансамбль все більше й більше набирає досвіду, збагачує свою програму, мистецько зростає. На протязі трьох десятиріч „Верховинці", які є гордістю не тільки Осередку СУМА, але української громади в загальному брали участь вже у понад сто різних спільних і самостійних концертах і не тільки перед українською, але також міжнародною публікою.

Мистецькі одиниці СУМА збагатились тепер солісткою, Олею Гірняк, кольоратурним сопраном, яка не тільки виступає як солістка хору „Жайворонки", але також самостійно. Оля Гірняк закінчила Пейс коледж у Ню Йорку, одержавши науковий ступень бакаляра з англійської літератури, потім вступила до відомої музичної школи Джуліярд, де студіює спів у проф. Люіджі Дель'Орефіче. Український репертуар вивчає у проф. Лева Стругацького. Вона також виступає солісткою в „Українській Опері". Солістці при індивідуальних виступах акомпаньює проф. Лев Стругацький. „Верховинці" користуються власною оркестрою.

Новий конферансьє Оля Шкафаровська-Рудик — це теж важливий набуток для мистецьких ансамблів. Вона колишня студентка Студії Мистецького Слова Лідії Крушельницької в Ню Йорку, відома декляматорка і активна учасниця багатьох програм.

Понад сто учасників мистецьких одиниць ОСУМА з Ню Йорку їдуть в Монтреаль з метою ширити українську пісню, український танок і українське слово, а повний успіх буде запевнений тільки всецілою підтримкою громади.

Китай пропонує...

(Закінчення зі стор. 1)

включно з дорадниками і спеціялістами; зірвання дипломатичних зв'язків з тайванським урядом і припинення договору про військову допомогу для Тайвану у випадку нападу на нього.

Китайський заступник прем'єра вважає, що після цього наступило б підписання китайсько-американського договору, а комуністичний уряд в Пекіні розпочав би переговори з націоналістичним урядом на Тайвані з метою об'єднання острова з материком.

Відповідаючи на запит, чи він вдоволений розвитком відносин між КНР і ЗСА від часу візити в Пекіні колишнього президента Ричарда Ніксона в 1972 році, Тенґ заявив, що „ми поступили крок вперед, але це не вистачальне для нав'язання повних дипломатичних зв'язків".

Заторкуючи в розмові інші справи, Тенґ признався, що КНР дозволила одній американській компанії розшукувати за новими покладами нафтової ропи, але відмовився назвати цю фірму. Як відомо, кілька американських нафтових компаній минулого місяця були вислали своїх спеціялістів до Китаю з метою здобути дозвіл на видобуток нафтової ропи.

Відповідаючи на запит чи Китай бажав би візити президента Джіммі Картера, Тенґ відповів, що китайський нарід радо вітав би в себе американського Президента. Обговорюючи справу переговорів про обмеження стратегічної зброї між ЗСА і СССР, Тенґ підкреслив, що З'єднані Стейти Америки не повинні повністю довіряти Совєтському Союзові, навіть у випадку підписання такої угоди.

Крім вищезгаданих справ, Тенґ Гсіао-пінґ у розмові ще заторкнув справи китайсько-в'єтнамського непорозуміння, внутрішню ситуацію в Китаї, зокрема плякатну війну в Пекіні, та порушував цілий ряд інших справ міжнародного значення.

Помолімось за наших друзів.

ЗАУПОКІЙНА СВЯТА ЛІТУРГІЯ

за спокій і вічну радість душ померлих Членів Фонду Катедр Українознавства

Впрп. о. декан Петро Огірко, Вельмидостойний духовний опікун ФКУ, відслужить двадцятьшосту Заупокійну Св. Літургію, в п'ятницю, 8 грудня 1978 р., о год. 8-ій ранку, в УКЦерві Царя Христа, в Бостоні, Масс., за Блаженної Пам'яті:

мгра ЮРІЯ ВОНТОРСЬКОГО
проф. ІВАНА ҐОЛЕМБЙОВСЬКОГО
д-ра ГРИГОРІЯ ДМИТРОВА
мгра РОМАНА КЕКІША
МИХАЙЛА КОЛОДІЯ
БОГДАНА КРАВЦЕВА
АННИ МІЛЄВСЬКОЇ
проф. МИХАЙЛА ОВЧИННИКА
ІВАНА ПАНЧЕНКА
д-ра ВАСИЛЯ СТЕФУРАКА

Наступне Заупокійне Богослуження відправить о. декан П. Огірко 9-го лютого 1979 р.

Всіх ВП. Членів ФКУ просимо про молитви за померлих наших друзів. Де б Ви не були, помоліться в часі відправи Заупокійної Богослужби, щоб поєднатись з нами в поході молитов до Всевишнього за тих, що творили добро.

Вічна пам'ять померлим Членам ФКУ!

ГОЛОВНА ЕКЗЕКУТИВА
ФОНДУ КАТЕДР УКРАЇНОЗНАВСТВА (ФКУ)

ПОДЯКА

З волі Всевишнього, дня 20-го жовтня 1978 року відійшов від нас у Вічність наш Найдорожчий МУЖ і БАТЬКО

бл. п.

ТЕОДОР БАЛКО

Цією дорогою складаємо глибоку і сердечну подяку Всеч. о. монсеньйорові Стефанові Баландюкові та Всеч. о. Іванові Ропке за відправлення Святої Літургії та похоронних обрядів.

Членам хору „Діброва" під проводом п. інж. Олександра Пришляка за їх ніжний, успокоюючий спів під час похоронних відправ.

П. Богданові Стельмахові та п. Володимирові Лучканеві за прощальні слова над могилою Покійного.

Всім Приятелям, які несли домовину.

Родині та всім нашим дорогим Приятелям за вислови співчуття, за участь в похоронних відправах, за пожертви на Служби Божі за упокій душі Покійного і за пожертви на добродійні цілі в пам'ять Покійного.

Членам Українського Наукового Інституту в Гарварді за надіслані квіти на могилу Покійного, та Друзям з Кембриджу за їх підтримку і численну участь в похоронних відправах.

П-ству Володимирі та Стефанові Сливоцьким і Приятелям родини за влаштування поминок.

Особливу подяку складаємо п-ству Ірені та Степанові Чайковським, Уляні й Ігореві Гриням та Орисі Скочдополь, які в ці важкі хвилини — як завжди в минулому — були для нас дійсними Приятелями, не жаліючи ні часу, ні труду, щоб допомогти нам і підтримати нас в нашому горю.

Дружина — СТЕФАНІЯ
Син — БОГДАН
Доня — ХРИСТИНА з мужем АДРІЯНОМ

•

Замість квітів на свіжу могилу
бл. п. Теодора Балка
зложили на ТОВАРИСТВО СВ. СОФІЇ по:

100.00 дол. — Богдан Балко, Кредитівка „Самопоміч" в Гартфорді;
50.00 дол. — Христина і д-р Володимир Одайник;
25.00 дол. — Леся і Роман Романишин, Евдокія і Богдан Стельмах, Ірена і Степан Чайковський, Хор „Діброва" в Гартфорді;
20.00 дол. — Вольгельміна й Юрій Єх, Іван Саламаха;
15.00 дол. — Марія й Осип Бандера;
10.00 дол. — Анізія Вересюк, Кляра і Стефан Гарасимів, Уляна й Ігор Гринь, Іванна і Богдан Козак, Ірина і Мирон Красій, Борис Крупа, Меланія і Роман Кузьма, Анастазія і Володимир Мерещак, Анна Олексишин, Ірина і д-р Ярослав Остапюк, Анна й інж. Олександер Пришляк, Стефанія і Петро Пришляк, Євгенія і Володимир Саляк, Ірина Скочдополь, Корнеля і Роман Соболь, Анна і Роман Сокольський, Мирослава Солук;
7.00 дол. — Іванна Гринь;
5.00 дол. — Ольга і Надія Гафткович, Ірина і Володимир Левський, Микола Муліцький, Яків Несторук, Ілля Панахид, Ольга Платош, Яків Полюга, Софія Радьо, Софія Савойка, Стефанія і Володимир Стасишин, Василь Хімчак, Стефанія і Петро Шагай;
3.00 дол. — Олександер Копистинський, Н. Н.;
2.00 дол. — Юліян Охрім.

•

Замість квітів на свіжу могилу
бл. п. Теодора Балка
зложили на ФОНД КАТЕДР УКРАЇНОЗНАВСТВА в ГАРВАРДІ по:

1000.00 дол. — Богдан Балко, Володимира і Стефан Сливоцький, Христина й Адріян Сливоцький;
100.00 дол. — Христина і д-р Володимир Одайник;
25.00 дол. — Хор „Діброва" в Гартфорді;
20.00 дол. — Ірина і д-р Володимир Ґудз, Стефанія і Володимир Кебуз, Христина й Ігор Кебузинський;
10.00 дол. — Катря і Богдан Гадзевич, Тамара Гутнік, Віра Захаріясевич, Люба й Олег Кінах, Іванна і Богдан Козак, Анна і Павло Крамар, Дороті і Вілліям Кристенсон, Ярослава й Іван Кукіль, Евдокія і Володимир Лучкань, Соня і Роман Платош, Анна й інж. Олександер Пришляк, Анна і Микола Радович, Мирослава Солук, Ліда й Адріян Стецик, Іван Чернига;
5.00 дол. — Стефан Бойчук, Ольга Вересюк, Ольга і Надія Гафткович, Уляна Пасічник, Бренда Сенс, Стефанія і Володимир Стасишин, Іван Тесля, Олександер Шендюк, Ольга і Григорій Якимів, Антін Яворський;
2.00 дол. — Віра і Петро Гаврилів.

ПОДЯКА

З волі Всевишнього відійшов від нас у Життя Вічне, дня 20-го липня 1978 року, наш Найдорожчий МУЖ і ВУЙКО

бл. п. д-р мед.

ДМИТРО КАПІТАН

Цією дорогою висловлюємо нашу щиру подяку Усім, що своєю участю у похоронних відправах звеличали пам'ять Покійного і віддали Покійному останню прислугу. Щиро дякуємо нашим Приятелям і Знайомим за вислови співчуття у нашому великому горю — словами, численними листами чи телефоном.

Сердечно дякуємо Всечеснішим Отцям: о. монс. Миколі Бабакові і о. Василеві Осташеві за відслуження похоронних відправ і о. Петрові Дудякові за відвідування Покійного в часі недуги.

З глибини душі щиро дякуємо Високоповажаному п. д-рові Теофілеві Артимовичеві за Його щиро-сердечне відношення до Покійного і совісну лікарську опіку до останньої хвилини життя Покійного.

Щиро дякуємо Побратимам по Зброї — УСС, ОбВУА і Ветеранам 1-ої Української Дивізії за численну участь у похоронних відправах, несення домовини і зворушливі слова над домовиною Голови ОбВУА п. д-ра Л. Рубінгера і Голови Станиці Братства 1-ої Української Дивізії п. В. Білана.

Щиро дякуємо ВШ. Членам Українського Лікарського Товариства д-рам Т. Артимовичеві, М. Логазі, І. Жовніровичеві, М. Козмарській, О. Тимочкові і Паням — Дружинам, за участь у похороні і поминках. Зокрема дякуємо п. д-рові М. Логазі за прощальні слова над домовиною і п. д-рові О. Тимочкові за щиру, теплу згадку про останні роки життя Покійного.

Щиро дякуємо Односельчанам Покійного за квіти, за участь у похоронних відправах і поминках.

Дуже щиро дякуємо диригентові хору „Сурма" п. інж. Я. Матковському і Хористам за співи під час Панахиди, Служби Божої і на цвинтарі.

Сердечно дякуємо ВП. Панству: Володимирові і Дані Тарнавським і Василеві і Ніні Мандзіям за велику поміч для нас в часі нашого горя.

Щиро дякуємо ВШ. Членкам СУА, зокрема 47-го Відділу за численну участь у похороні і готовість допомогти нам.

Сердечно дякуємо Всім, що віддали Покійному останню прислугу, жертвували в пам'ять Покійного на Служби Божі чи на інші добродійні цілі.

Нехай Всевишній нагородить Вас Усіх сторицею.

У глибокому смутку:
дружина — АННА
сестрінка — ІРЕНА ГАФТКОВИЧ з Родиною

Замість квітів на могилу
бл. п. Зеновії Евгенії Байляк
яка упокоїлася в дні 26-го жовтня 1978 р., зложили свої датки на потреби Злученого Українсько-Американського Допомогового Комітету в Філядельфії, Па., — ось такі бл. п. Померлої Кревні, Приятелі та Знайомі:

80.00 дол. — Василь і Люба Колодій;
67.00 дол. — Товаришки по праці в Клюетт і Пеабоди Комп.;
50.00 дол. — Іван Байляк;
40.00 дол. — Володимир Терновий;
по 30.00 дол. — Микола Бобиляк, стар., Текля Гаврилюк;
по 25.00 дол. — Петро та Ліза Тарнавські, Марія та Боб Крамер;
по 20.00 дол. — Григорій Новік, Василь Макух, Каролина та Микола Бобеляк, мол., Василь Мельник, Марія Радич;
по 15.00 дол. — Ярослав та Тоня Синишин, Ярослава Дрогомирецька, СУК „Провидіння" — Відділ 194, Іван Романишин, Ля Порто Фаміли, Зеновія Білас;
по 10.00 дол. — Евстахій Рачковський, Михайло Ґаловський, стар., Роман Гарасиляк, Віра Теодорович, Ірен Родд, Антон Сович, Василь Роман, Родина Ібенгох, Василь Жовнір, Михайло Коргун, Дасна Зелезнова, Василь Коцур, Ярослав Хорват;
6.00 дол. — Марія Хомич;
по 5.00 дол. — Михайло Сушко, Володислав Левандовскі, Михайло Галовський, мол., Генрик Єнас, Іван Удич, Михайло Романишин, Іван Коцур, Іван Дмитрук, Чалий Шклярик, Родина Ореліс, С. Зембікіс, Нарла Вафядіс, Михайло Бережанський, Іван і Люба Мокій, Ярослав і Дозя Кушнір, Михайло Сушко, Василь Боднар, Онофрей Славич.

Разом .... 763.00 дол.

Жертводавцям пересилаємо щире спасибі, а горем прибитому Мужеві бл. п. Покійної та ВШ. Родині складаємо вислови глибокого співчуття.

ЕКЗЕКУТИВА ЗУАДКомітету

Замість квітів на свіжу могилу нашої Дорогої і Незабутньої
бл. п. Дарці Хроновят
складаємо 25.00 долярів на Патріярший Фонд.

Sun City, Arizona — Д-р Ірена і Витовт ЛЕВИЦЬКІ

УПРАВА НАУКОВОГО Т-ва ім. ШЕВЧЕНКА в ЗСА щиро дякує за пожертви таких ВШ. Жертводавців:

50 долярів — від ДМИТРА ТКАЧУКА, як нев'янучий вінець в третю річницю смерти Дружини БЕРТУСІ;
25 дол. — від ПАРАСКЕВІЇ ОЛЕКСЮК, в 14-ту річницю смерти Мужа СТЕПАНА;
50 дол. — від ПАРАСКЕВІЇ ОЛЕКСЮК і ВАСИЛЯ і ДМИТРА ТКАЧУКІВ, на свіжу могилу сл. п. проф. д-ра МАТВІЯ СТАХОВА, колишнього голови НТШ в Америці.

Всі пожертви призначені на англомовне видання Історії України М. Грушевського.

„Рідна Школа" в Клівленді вступила в друге 25-річчя

Школа Українознавства Т-ва „Рідна Школа" в Клівленді розпочала своє друге 25-річчя бенкетом і забавою, які відбулись в суботу, -го листопада ц. р. у великій залі школи св. Йосафата в Пармі, Огайо. Під час бенкету, численні гості щиро привітали 13-ох молодих абсольвентів, які весною біжучого року успішно закінчили навчання у „Рідній Школі" матуральними іспитами.

Після матури зібрались були вони зі своїми батьками та вчителями на спільне прийняття-вечерю 14-го червня ц. р., де прибули також представники американських шкіл. Тостмайстром вечора був інж. Зоріян Городиський. Вечеря проходила в теплій, товариській атмосфері. Що може бути приємніше від перебування серед нашої молоді та, разом з нею, радіти її успіхами?

Сидять (зліва): абсольвентка Надія Сохоцька, ескорт Орися Корлятович, ескорт Лідія Трилюк, абсольвент Ірина Жгута, ескорт Леся Дармохвал, абсольвент Люба Когут, ескорт Лідія Чабан, абсольвент Люба Завадівська, абсольвент Христя Дармохвал, абсольвент Емілія Дідич та ескорт Катруся Мартинюк. Стоять (зліва): ескорт Богдан Ґернаґа, абсольвент. Борис Козбур, абсольвент Петро Дрозд, ескорт Володимир Лішнянський, абсольвент Марко Фаріон, ескорт Адріян Кармазин, абсольвент Андрій Каваць, абсольвент Андрій Городиський, ескорт Мирон Боднар, ескорт Тарас Ковч та абсольвент Маркіян Сілецький.

Привіти та побажання абсольвентам склали: катехит, о. протоієрей Ярослав Сірко, директор „Рідної Школи" Василь Іванчук, голова Т-ва „Рідна Школа" інж. Евген Палка, предсідник Іспитової комісії д-р Ярема Раковський. Привіти та признання за вияв доброї волі, працю і витривалість склали нашим випускникам представники американських шкіл, а саме: асистент супурінтендента шкіл Парми д-р Едвард Кернс, директорка школи Шеф Джуніор, де приміщена Школа Українознавства, Бетті Іщак, директор школи Фей Джуніор — Л. Палаші. Всі вони подивляли 11-річний шлях праці наших абсольвентів та високо цінили їхнє знання здобуте в „Рідній Школі". Подяку від Батьків склав всім учителям, директорові та управі Т-ва „Рідна Школа" — інж. Ярослав Когут. Абсольвентка Люба Завадівська подякувала учителям і батькам за вклад їхньої праці на протязі довгих 11-ох років. Вечір виповнила в'язанка українських мелодій, що її виконали на бандурах абсольвенти М. Фаріон і Л. Завадівська. Під кінець, випускники отримали свідоцтва зрілости, як також посвідки признання від Шкільної ради Парми.

На бенкеті та забаві, в суботу, 4-го листопада директор „Рідної Школи" Василь Іванчук представив цих 13-ох молодих абсольвентів та їхніх ескортів ширшому колові громадянства великого Клівленду. Незабутню картину створили молоденькі пари, коли під звуки гарного українського маршу вийшли вони на середину залі, в чудових вишиваних сукнях і з квітами в руках — дівчата, і вишиваних сорочках та темних убраннях — хлопці, що й підкреслювало, що це наші українські молоді люди, вийшли з рідної української школи, входять в рідне українське середовище, яке не жаліло своїх оплесків, щоб цю нашу молодь гідно привітати. Складаючи гратуляції цим молодим людям, о. протоієрей Я. Сірко висловив своє внутрішнє бажання, щоб ці молоді люди, з гарними українськими іменами, стали колись під вінець українськими парами. Інж. Іван Фур склав абсольвентам привіт від Українського Народного Союзу та передав для 8-ох випускників з найкращими успіхами, грошові нагороди від УНС.

Цей приємний вечір, у який багато праці вклала Управа Т-ва „Рідна Школа", напевно залишиться незабутнім спомином для наших абсольвентів, їхніх батьків та присутніх гостей. Він дав гарний почин другому 25-річчю „Рідної Школи" та залишив нас усіх у вірі, що це друге 25-річчя увінчається успіхами та в поєднанні з першим залишиться Золотим Ювілеєм нашої „Рідної Школи"

А. З.

Вступайте в члени УНСоюзу!

У МОСКВІ...

(Закінчення зі стор. 1)

гівлі поміж ЗСА й СССР та в скасуванні обмежень на експорт різних товарів до Совєтського Союзу. Біля 350 представників американських підприємств, які входять в склад ради, від минулої суботи перебувають в Москві та ведуть переговори із совєтськими урядовцями. Серед 27-ох продуктів, які СССР бажав би набути в ЗСА, є два комп'ютори для підшукування джерел природного газу і нафтової ропи. Одначе речники Департаменту оборони ЗСА твердять, що ці комп'ютори можна примінити теж для мілітарних цілей. Беручи до уваги ці твердження, як і застереження сеяких сенаторів і членів Палати Репрезентантів ЗСА щодо поширення торгівлі з СССР без належних концесій Москви, зокрема в ділянці прав людини і дозволу на виїзд з СССР тим особам, які цього бажають, през. Картер застеріг за собою право дозволу на продаж вимінених совєтськими властями продуктів.

Секретар торгівлі ЗСА Хуаніта Крепс, прибувши до Москви з Індії, висловилась оптимістично про поширення торгівлі з СССР в рамках „загальної атмосфери відпруження". Найбільш дошкульним для совєтських урядових чинників є т. зв. додаток Джексона-Ваніка до торговельного закону з 1974 року, який зумовлює поширення торгівлі з СССР та скасування верхньої межі на кредити лібералізацією совєтської еміґраційної політики, тобто дозволу на виїзд з СССР особам, які цього бажають. Х. Крепс уважає, що навіть якщо б урядові президента Картера вдалось перемовити Конґрес ЗСА відкинути додаток Джексона-Ваніка, то це не означає, що американсько-совєтські торговельні відносини поширилися б на велику скалю. Вона вважає, що в цьому році торгівля поміж ЗСА й СССР досягне рекордової суми 3 більйони долярів, в тому переважно в ділянці сільськогосподарських продуктів.

Наступного дня, під час відкриття нарад Комісії в справах торгівлі поміж ЗСА й СССР, М. Блюменталь, який раніше зустрінувся з прем'єром СССР Алексеєм Косиґіним, виступив з гострим протестом проти шиканів, що їх застосували совєтські власті минулого літа у відношенні до американського підприємства Ф. Джей Кроворда, який був засуджений на три роки ув'язнення буцім то за спекуляцію валютою на чорнім ринку. Пізніше вирок був завішений і Крофорд міг виїхати з СССР.

У дальшому Блюменталь заявив, що президент Картер „хотів би, щоб наші екооономічні й торговельні відносини поліпшувались в контексті політичного поліпшення наших відносин".

Хуаніта Крепс опісля повідомила, що вона переслала інструкції до Вашінґтону в справі дозволу на продаж машин для видобування нафти вартости 65 мільйонів долярів. Не зважаючи на те, заступник міністра торгівлі СССР Міхаїл Кузмін, який заступає на нарадах хворого міністра Ніколая Патолічева, обвинуватив Вашінґтон у спробах обмежити торгівлю поміж ЗСА й СССР з політичних причин, подаючи як приклад заборону президента Картера на продаж компютора вартости 6 мільйонів долярів пресовому аґентству ТАСС і тимчасову заборону — до речі, пізніше знесену — на продаж машин для видобування нафти вартости 140 мільйонів долярів.

Одначе дорадники Х. Крепс вказують на факт, що не зважаючи на проголошені минулого літа Білим Домом обмеження в торгівлі поміж ЗСА й СССР, всі 90 подань на дозвіл продажу різних машин для Совєтського Союзу вартости 270 мільйонів долярів були позитивно полагоджені Білим Домом.

УКРАЇНСЬКА КРЕДИТОВА...

(Закінчення зі стор. 2)

шого росту. Ми згадали, що наша кооперація нараховує прибилизно 40 тисяч членів, на всіх (стосуємо тут мінімальну статистику) 500 тисяч. Тобто об'єднуємо в нашій кооперації всього 8% українського населення. А де ж решта — спитаєте? В порівнянні з американською кооперацією, яка зуміла зорганізувати в своїх кредитівках 20 відсотків усього населення, це дуже малий відсоток...

А дальше, беручи до уваги, що пересічна ощадність кожного члена не переходить суми 3-ох тисяч долярів, так тоді сміло можемо твердити, що можливості нашого росту є 10:1.

І оця дуже загальна статистика нас далеко не вдоволяє і ми на тих дотепершніх досягненнях нашої кооперації не сміємо зупинитися. При дальшій впертій і добре сплянованій організації українського скооперованого капіталу, ми могли б дійти до більйона долярів, а тоді ми створили б справді міцну і надійну базу для дальшого розвитку нашого національного життя, наших культурних потреб, ми створили б міцний і тривкий фундамент під наші, покищо тільки ідеалістичні, плянування, які мусять мати сильну базу, щоб мати перспективи бути здійсненими.

Нюйоркський Комітет...

(Закінчення зі стор. 1)

67-ої вулиці поміж Лексінґтон і Парк евеню і без провокації почали бити палками тих, що вже збиралися відходити. Лист звертає увагу на „лайливі слова й мстиві погрози" поліціянтів на адресу учасників демонстрації, серед яких „було багато жінок, що старались охоронити своїх дітей перед нападом". У результаті цього „нападу поліції", — сказано в листі, — принаймні сім осіб були поранені.

У листі рівнож інформується комішенера, що організатори маніфестації, в якій взяли участь українці з інших країн вільного світу, збирають відповідну документацію про цей інцидент у формі фільмів, фотознімок та свідчень очевидців, зазначуючи, що деякі з поранених осіб плянують внести оскарження до суду.

У заключенні листа організатори вимагають дисциплінарного покарання відповідальних за атаку й побиття поліціянтів та заходів поліційних властей, щоб подібні випадки не повторились в майбутньому.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ІВАН КОСТИК, член УНС Відд. 367 в Рочестері, Н. Й., помер 8 листопада на 59 році життя. Залишив у смутку дружину Марію, дочку Христину, брата Петра в Краю і курина. Похорон відбувся 11 листопада на цвинтарі Голі Сепалчер в Рочестері, Н. Й.

Вічна Йому Пам'ять!
Василь Попович, секр.

ЕДВАРД Т. ГОЛУБ, член УНС Відд. 94 в Гемтремк, помер 6 жовтня 1978 на 64 році життя. Нар. 1915 р. в Детройті, Міч.,; членом УНС став 1950 р. Залишив у смутку дружину Катерину. Похорон відбувся 9 жовтня 1978 р. на цвинтарі Ст. Гедвіґ в Дірборн Гайтс, Міч.

Вічна Йому Пам'ять!
Роман Татарський, секр.

ВАСИЛЬ ГРИЦАК, член УНС Відд. 230 в Янґставн, Огайо, помер 8 листопада 1978 на 72 році життя. Нар. 1906 р. в селі Лаврів, Старий Самбір, Україна; членом УНС став 1950 р. Залишив у смутку дружину Анастазію, дочку Любу, сина Ігоря то синів Петра і Миколу в Україні, 15 внуків, брата і дві сестри. Похорон відбувся на цвинтарі Кальварія в Янґставн, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!
П. Ліщак, секр.

ВАСИЛЬ ГЕРИЧ, член УНС Відд. 257 в Лос Анджелес, Каліф., помер 4 жовтня 1978 на 90 році життя. Нар. 1888 р. у Вільшанець, пов. Самбір, Зах. Україна; членом УНС став 1923 р. Залишив у смутку дружину Анну і сина Володимира. Похорон відбувся 7 жовтня 1978 р. на цвинтарі Форест Лавн Голівуд Гілс в Лос Анджелес.

Вічна Йому Пам'ять!
Петро Сильчак, секр.